

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (treće vijeće)

4. srpnja 2017. *

„Sedmi okvirni program za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007.-2013.) – Sporazumi o dodjeli bespovratnih sredstava za projekte PlayMancer, Mobiserv i PowerUp – Članak 299. UFEU-a – Odluka koja je izvršna isprava – Tužba za poništenje – Akt koji se može pobijati – Dopuštenost – Proporcionalnost – Obveza dužne pažnje – Obveza obrazlaganja“

U predmetu T-234/15,

Systema Teknolotzis AE – Efarmogon Ilektronikis kai Pliroforikis, sa sjedištem u Ateni (Grčka), koji zastupa E. Georgilas, odvjetnik,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju J. Estrada de Solà i L. Di Paolo, u svojstvu agenata, uz asistenciju E. Politis, odvjetnika,

tuženik,

povodom zahtjeva na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje Odluke Komisije C(2015) 1677 *final*, od 10. ožujka 2015., koja je izvršna isprava za prisilnu naplatu od tužitelja iznosa od 716 334,05 eura, uvećano za kamate,

OPĆI SUD (treće vijeće),

u sastavu: S. Frimodt Nielsen, predsjednik, V. Kreuschitz (izvjestitelj) i N. Póltorak, suci,

tajnik: E. Coulon,

donosi sljedeću

Presudu¹

[omissis]

Pravo

[omissis]

* Jezik postupka: grčki

¹ — Navedene su samo one točke presude za koje Opći sud smatra da ih je korisno objaviti.

Dopuštenost

Uvod

[omissis]

- 80 Prije ispitivanja prigovora nedopuštenosti koji je iznijela Komisija, važno je podsjetiti da su na temelju članka 299. UFEU-a, akti Komisije kojima se nameće novčana obveza, osim ako se ona nameće državama, izvršivi. Izvršenje je uređeno pravilima građanskog postupka koja su na snazi u državi na čijem se državnom području ono provodi. Nacionalno tijelo, koje vlada svake države članice odredi u tu svrhu i o tome obavijesti Komisiju i Sud Europske unije, prilaže odluci potvrdu o izvršivosti, pri čemu se ne zahtijeva nikakva druga formalnost osim provjere vjerodostojnosti odluke. Kada se na traženje zainteresirane stranke ove formalnosti ispune, ta stranka može pristupiti izvršenju u skladu s nacionalnim pravom upućujući predmet neposredno nadležnom tijelu. Izvršenje se može suspendirati samo odlukom Suda Europske unije. Međutim, ispitivanje pravilnosti u postupku izvršenja u nadležnosti je sudova dotične države.
- 81 Osim toga, članak 79. stavak 2. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća, od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL 2012., L 298, str. 1., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 248., u daljnjem tekstu: Financijska uredba), predviđa da institucija može formalno odrediti iznos potraživanja od dužnika koji nisu države članice na temelju odluke izvršive u smislu članka 299. UFEU-a.

Potvrđujući karakter pobijane odluke

- 82 Komisija u bitnome navodi da je pobijana odluka čisto potvrdna odluka ranijih odluka kojima se odbijaju platne olakšice koje je zatražio tužitelj.
- 83 Najprije treba podsjetiti da je tužba za poništenje podnesena u odnosu na sve odredbe koje su donijele institucije Unije, neovisno o njihovoj naravi ili obliku, kojima se žele proizvesti pravni učinci (vidjeti presudu od 6. travnja 2000., Španjolska/Komisija, C-443/97, EU:C:2000:190, t. 27. i navedenu sudsku praksu) odnosno koje donose izmjenu pravne situacije kakva je postojala prije njihova donošenja (vidjeti u tom smislu presudu od 29. lipnja 1995., Španjolska/Komisija, C-135/93, EU:C:1995:201, t. 21.).
- 84 Akt koji samo potvrđuje prvotnu odluku ne mijenja situaciju zainteresiranog i stoga nije odluka protiv koje se može podnijeti tužba za poništenje (vidjeti u tom smislu presude od 25. svibnja 1993. Foyer culturel du Sart-Tilman/Komisija, C-199/91, EU:C:1993:205, t. 23.; od 9. prosinca 2004., Komisija/Greencore, C-123/03 P, EU:C:2004:783, t. 39., i rješenje od 27. studenoga 2015., Italija/Komisija, T-809/14, neobjavljeno, EU:T:2015:970, t. 29.). Prema ustaljenoj sudskoj praksi, tužba podnesena protiv isključivo potvrđujućeg akta druge odluke koja je postala konačna nedopuštena je. Smatra se kao isključivo potvrđujući akt ranije odluke ako ne sadržava nikakav novi element u odnosu na raniju odluku i prije njega nije provedeno ponovno ispitivanje situacije adresata te odluke (presude od 7. veljače 2001., Inpesca/Komisija, T-186/98, EU:T:2001:42, t. 44.; od 22. svibnja 2012., Sviluppo Globale/Komisija, T-6/10, neobjavljena, EU:T:2012:245, t. 22., i od 2. lipnja 2016., Moreda-Riviere Trefilerías i dr./Komisija, T-426/10 do T-429/10 i T-438/12 do T-441/12, EU:T:2016:335, t. 545.). Stoga se ne može ocijeniti je li akt potvrđujući ili ne samo s obzirom na njegov sadržaj u odnosu na onaj ranije odluke koju potvrđuje. Naime, također treba ocijeniti narav pobijanog akta u odnosu na narav zahtjeva na koji taj akt daje odgovor (vidjeti presudu od 7. veljače 2001., Inpesca/Komisija, T-186/98, EU:T:2001:42, t. 45. i navedenu sudsku praksu).

- 85 Opća struktura i cilj sudske prakse koja se odnosi na isključivo potvrđujuće akte žele osigurati poštovanje rokova za tužbu kao i načelo pravomoćnosti (vidjeti u tom smislu presude od 18. prosinca 2007., *Weißenfels/Parlament*, C-135/06 P, EU:C:2007:812, t. 54. i navedenu sudsku praksu, te od 19. veljače 2009., *Gorostiaga Atxalandabaso/Parlament*, C-308/07 P, EU:C:2009:103, t. 58. i navedenu sudsku praksu) i stoga, zaštititi načelo pravne sigurnosti (vidjeti u tom smislu presude od 18. siječnja 2007., *PKK i KNK/Vijeće*, C-229/05 P, EU:C:2007:32, t. 101.; od 18. listopada 2007., *Komisija/Parlament i Vijeće*, C-299/05, EU:C:2007:608, t. 29., i rješenje od 29. lipnja 2009., *Cofra/Komisija*, C-295/08 P, neobjavljeno, EU:C:2009:407, t. 53. i 54.). Tako je presuđeno da je cilj sudske prakse, prema kojoj je tužba za poništenje podnesena protiv isključivo potvrđujuće ranije odluke koja nije pobijana u roku nedopuštena, izbjeći da tužitelj neizravno može dovesti u pitanje zakonitost odluke koja nije na vrijeme osporena i koja je stoga postala konačna (presuda od 4. ožujka 2015., *Ujedinjena Kraljevina/ECB*, T-496/11, EU:T:2015:133, t. 59.).
- 86 Nadalje, valja podsjetiti da se nadležnost tumačenja i primjene odredaba Ugovora dodijeljena Sudu Unije u tužbi za poništenje podnesenoj na temelju članka 263. UFEU-a ne primjenjuje kada je pravna situacija tužitelja unutar okvira ugovornih odnosa čiji je pravni režim uređen nacionalnim zakonom koji su odredile ugovorne strane (presuda od 9. rujna 2015., *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro/Komisija*, C-506/13 P, EU:C:2015:562, t. 18.).
- 87 Naime, ako se Sud Unije proglašiti nadležnim za odlučivanje o poništenju akata koji su dio isključivo ugovornog okvira, on može ne samo učiniti članak 272. UFEU-a koji omogućava dodijeliti sudsku nadležnost Unije na temelju arbitražne klauzule bespredmetnim, nego i, u slučaju da ugovor ne sadržava takvu klauzulu, proširiti svoju sudsku nadležnost preko granica utvrđenih člankom 274. UFEU-a, koji nacionalnim sudovima povjerava opću nadležnost za sporove u kojima je Unija jedna od stranaka (vidjeti presudu od 9. rujna 2015., *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro/Komisija*, C-506/13 P, EU:C:2015:562, t. 19. i navedenu sudsku praksu).
- 88 Slijedi da se u slučaju ugovora koji veže tužitelja za jednu od institucija Unije, sudovima Unije može podnijeti tužba na temelju članka 263. UFEU-a samo ako se pobijanim aktom želi postići obvezujuće pravne učinke koji su izvan ugovornog odnosa koji veže stranke i koji podrazumijevaju izvršavanje isključivih ovlasti javne vlasti dodijeljenih instituciji koja je sklopila ugovor u svojstvu upravnog tijela (presuda od 9. rujna 2015., *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro/Komisija*, C-506/13 P, EU:C:2015:562, t. 20.).
- 89 Tako je bilo odlučeno da je tužba za poništenje nedopuštena kada je podnesena protiv opomene ili zahtjeva za plaćanje koja ulazi u kontekst sporazuma koji veže Komisiju i tužitelja i koja ima za cilj naplatu tražbine koja se temelji na odredbama navedenog sporazuma (vidjeti u tom smislu rješenje od 6. siječnja 2015., *St'art i dr./Komisija*, T-93/14, neobjavljeno, EU:T:2015:11, t. 31. do 33.).
- 90 Naprotiv, odluka koja je izvršna isprava u smislu članka 299. UFEU-a, akt je koji se može pobijati u smislu članka 263. UFEU-a s obzirom na to da je ta odluka, u nedostatku suprotnog navoda u UFEU-u, među onima iz članka 288. UFEU-a. Osnovanost takve odluke koja je izvršna isprava može se stoga osporavati samo pred sudom koji odlučuje o poništenju na temelju članka 263. UFEU-a (rješenje od 13. rujna 2011., *CEVA/Komisija*, T-224/09, neobjavljeno, EU:T:2011:462, t. 59., i presuda od 27. rujna 2012., *Applied Microengineering/Komisija*, T-387/09, EU:T:2012:501, t. 38.).
- 91 Opći sud je također smatrao da to osobito vrijedi kada je odluka koja je izvršna isprava bila donesena u svrhu naplate tražbine koja je nastala iz ugovora koji je sklopila institucija. Naime, iako je ugovor tog tipa izričito dopuštao donošenje takvih odluka, njihova pravna narav ne bi bila određena ugovorom ili nacionalnim pravom koje se na njega primjenjuje već člankom 299. UFEU-a. No, potonji ne predviđa derogatorni pravni režim za odluke koje su izvršne isprave donesene radi naplate ugovorne tražbine (vidjeti u tom smislu presudu od 27. rujna 2012., *Applied Microengineering/Komisija*, T-387/09, EU:T:2012:501, t. 39.). Kako pravni učinci odluke koja je izvršna isprava imaju podrijetlo u izvršavanju isključivih ovlasti javne vlasti, donošenje takve odluke predstavlja izvršavanje isključivih ovlasti javne

vlasti Komisije. Nadalje, valja naglasiti da akt koji je izvršna isprava u smislu članka 299. stavka 1. UFEU-a, koji je donijela Komisija, konačno utvrđuje njezinu volju da nastavi naplatu svojih potraživanja (vidjeti u tom smislu rješenje od 8. svibnja 2013., Talanton/Komisija, T-165/13 R, neobjavljeno, EU:T:2013:235, t. 18.).

- 92 U ovom slučaju, kako bi se pobijana odluka mogla kvalificirati kao isključivo potvrđujuća odluka, važno je osobito da se raniji akti koje je donijela Komisija mogu kvalificirati kao odluke protiv kojih se može podnijeti tužba za poništenje (vidjeti točke 84. i 85. *supra*). Nadalje, kako bi se akti koji prethode pobijanoj odluci mogli kvalificirati kao odluke protiv kojih se mogu podnijeti tužbe za poništenje, važno je da proizvode obvezujuće pravne učinke koji su izvan ugovornog odnosa koji veže stranke i da podrazumijevaju izvršavanje isključivih ovlasti javne vlasti dodijeljenih instituciji u njezinu svojstvu upravnog tijela (vidjeti točku 88. *supra*).
- 93 Akti koji prethode pobijanom aktu su, za projekt PlayMancer, Komisijino odbijanje, izraženo u njezinu dopisu od 31. srpnja 2013. da odobri obročno plaćanje tužiteljeva duga unutar sedam godina i njezino prešutno odbijanje da produlji rok za plaćanje tužiteljeva duga nakon njegova zahtjeva od 2. lipnja 2014. za projekt Mobiserv, Komisijino odbijanje od 6. ožujka 2013. da tužitelju dodijeli produljenje roka za plaćanje njegova duga, i za projekt PowerUp, Komisijino odbijanje od 19. kolovoza 2014. da tužitelju odobri dodatni rok za plaćanje njegova duga.
- 94 Ta odbijanja Komisije da tužitelju odobri olakšanje plaćanja međutim ne proizvode obvezujuće pravne učinke koji su izvan ugovornih odnosa koji vežu Komisiju i tužitelja u kontekstu projekata PlayMancer, Mobiserv i PowerUp. Osim toga, ta odbijanja ne podrazumijevaju izvršavanje javnih ovlasti dodijeljenih Komisiji u svojstvu upravnog tijela. Konačno, ne može se raditi o zaobilaženju roka za tužbu za poništenje jer predmetna odbijanja ulaze u ugovorne odnose između Komisije i tužitelja, i jer osporavanja pred Sudom Unije, na temelju članka 272. UFEU-a, ugovornih prava i obveza nisu podložna istom roku za tužbu.
- 95 Stoga, Komisija pogrešno navodi da je tužiteljeva tužba nedopuštena jer je pobijana odluka potvrđujuća odluka u odnosu na ranija odbijanja Komisije da tužitelju odobri olakšanje plaćanja.

[omissis]

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (treće vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Društvu Systema Teknolotzis AE – Efarmogon Ilektronikis kai Pliroforikis nalaže se snošenje troškova.

Frimodt Nielsen

Kreuschitz

Póltorak

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 4. srpnja 2017.

Potpisi